

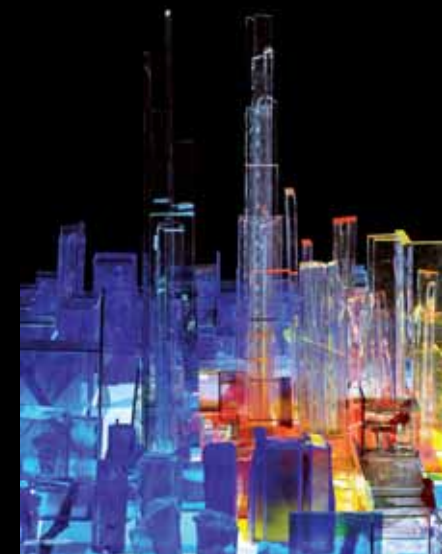
ANTON VRLIĆ

STAKLENI GRADOVI ambijentalna instalacija

16. - 30. 07. 2011.
Galerija "Decumanus" Krk

Nakladnik: Centar za kulturu Grada Krka, Trg sv. Kvirina 1, 51500 Krk, tel: 051 22 00 41, e-mail: czk-kultura@gradkrk.net // www.grad-krk.hr
Za nakladnika: Maja Parentić, ravnateljica CZK Grada Krka
Predgovor: Višnja Slavica Gabout
Fotografije: Goran Vrančić
Grafičko oblikovanje: Ana Zubić, Marin Jukić
Prostorno-likovni postav: Anton Vrlić, Višnja Slavica Gabout
Naklada: 200 primjeraka
Tisak: IGP Štefanović, Zagreb // Krk, Galerija Decumanus srpanj 2011.

Staklo je oduvijek Antonu Vrliču bilo velika inspiracija. Jer ono je materijal i vizualni medij specifičnih svojstava, pogodan i podatan za inspirativna optičko-taktilna istraživanja; za stvaranje efektnih samostalnih formi, ali i za uspostavljanje živog i kreativnog razgovora sa slikarstvom ili dizajnom, te za intrigantne sinergijske odnose s drugim materijalima i medijima u instalacijama i ambijentima, s kojima onda stvara (posebno sa svjetlom i bojom) neke nove, magično-poetične svjetove. Svjetove gdje percepcija ima jednu drugu dimenziju, gdje se zbilja stalno transformira, a ambijent likovnog događanja postaje neki novi (mikro)univerzum čiji se prostor, uhvaćen u vizualnu igru, naizgled uslojava i brazda, a vremenska kategorija dobiva raspukline koje se otvaraju i šire do dalekih horizonata, s pogledom u prošlost, ali i budućnost. Kad Antun Vrlič razmišlja o svojim umjetničkim kreacijama u staklu, te o spajanju stakla s drugim materijalima, likovnim disciplinama (u slikarstvu na izuzetno inspirativan način u ciklusu „Terra incognita“) i medijima (posebno sa svjetlom), razmišlja upravo na takav način. Proniknuvši dugogodišnjim radom i iskustvom u mnoge tajne ovoga čudesnog medija, on poput demijurga i maga u svojim staklenim ambijentalnim luminoinstalacijama gradi i razgrađuje zbilju, stvara je i rastvara, uobličuje i preobražava, mijenjajući združenom snagom boje, svjetla i refleksija na staklenim objektima dojam taktilnosti, voluminoznosti i oblikovne postojanosti. Time utječe na percepciju, koja onda mijenja dimenzije prostora i vremena (kroz objekt možemo virtualno proći – ali ga onda i zaobići), pa se i cjelokupna zbilja transformira. Postaje jedna nova - prerađena,

presložena, fantazmagorično-snovita i zamišljena realnost, koja premda je izgrađena od elemenata viđenoga i znanoga, kompaktnoga i tvrnoga, uzmiče dodiru i rasplinjuje se, rastvara i dematerijalizira, postajući igra i iluzija. Realnost od koje Vrlič polazi u svojoj umjetnosti u početku je vrlo konkretna i izvučena direktno iz njegova urbana okruženja, pa se tako i teme koje ga intrigiraju i kojima se bavi, kako u slikarstvu, tako i u instalacijama i ambijentima, uvijek na neki način, iz nekog kuta, dotiču problematike grada. Luminoinstalacija *Stakleni gradovi* to potvrđuje. Autor je tu najviše bio inspiriran snagom vizualnih doživljaja kojima obiluju suvremeni megalopolisi, okupani svjetlom i bojom, te dinamizirani prštavom energijom, koji uz to opčinjavaju i gusto „usađenim“ vertikalama staklenih geometrijskih habitata-monolita. Kroz njihove čvrste, prozirne forme prolazi svjetlost, a na površini se ogleda okolna priroda, dok čovjek, boraveći unutar ovih staklenih kubusa kao da balansira (i komunicira) između zemlje i neba. Bio je tu autor, međutim, inspiriran i onim manjim, prizemnijim i ruralnijim gradovima, u kojima su habitati nekako organski

blokoviti - poput grumena; u kojima forme odišu plasticitetom i tektonikom, a arhitektura se domlje kao da je izrasla iz krajolika i s njime srasla. I jedan i drugi tip grada Vrlič interpretira na sasvim autorski način, kreativno ujedinjujući staklene objekte, kvarcni pijesak, led-svjetlo i boju, te kreirajući suvremene tipske module grada bez identifikacijskih oznaka. Grada namjerno bez individualnosti, ali u podlozi s diskretnom slutnjom urbane problematike. Ali grada koji ima vizualno atraktivno lice blistavog, magičnog karusela, iza kojeg skriva svoje naličje (čiji je jedan segment razotkrio u svojim slikama iz ciklusa „Terra incognita“). Ovdje nas autor hoće zadiviti i impresionirati tim licem grada. Zbuniti nam osjetila navalom svjetla i boja, kao i odrazima i refleksijama u staklu i kroz staklo, pa nas prenijeti u svijet obilja i privida gdje izgleda da je sve moguće: u jednom je trenutku sve opipljivo i materijalno, a u drugome se sve dematerijalizira i čini da nestaje. Vrlič nas tako uvodi u ambijent i atmosferu grada. Ali ne samo grada, nego i u svoj osobni umjetnički vizualni svijet, u kojem, neopazice, postajemo aktivni sudionici zbiljanja.

Višnja Slavica Gabout

Anton Vrlič rođen je 1957. godine u Splitu. Školovao se u Sinju. U Zagrebu je upisao Akademiju likovnih umjetnosti, na kojoj je 1982. godine diplomirao slikarstvo, u klasi prof. Raula Goldonija. Kontinuirano se bavi slikarstvom, povremeno grafikom, a posljednjih petnaestak godina istražuje medij stakla. Izlaže samostalno od 1982. godine i do sada je održao 57 samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu (Zagreb, Split, Dubrovnik, Trogir, Sinj, Kaštel Novi, Duga Resa, Lovran, Rab, Karlovac, Šibenik, Biograd, Vinkovci, Zadar, Rijeka, Annecy/Francuska, Thonon/Francuska, Sombor/Srbija, Češke Budějovice/Češka, Prag/Češka, Berlin/Njemačka, Krško/Slovenija, Ljubljana/Slovenija, Novo Mesto/Slovenija, Pécs/Mađarska). Izlagao je, uz to, na više od stotinu skupnih izložbi u Hrvatskoj i širom svijeta. Izdao je do sada 6 grafičkih mapa (linorezi u boji, duboki tisak, plutotisak). Radovi mu se nalaze u mnogim javnim i privatnim zbirkama (slike, grafike, objekti/skulpture), a njegovi vitraji, mozaici i reljefi od stakla postavljeni su u niz sakralnih, privatnih i javnih objekata. Od 2007. godine Anton Vrlič zaposlen je na Akademiji primijenjene umjetnosti u Rijeci, gdje do danas kao docent predaje slikarstvo na odsjeku primijenjenih umjetnosti. Od 2003. godine vanjski je suradnik i na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje vodi kolegij Tehnike i umjetnost stakla. Za svoj rad autor je dosad više puta nagrađivan. Godine 2009. izdana mu je monografija, u autorskoj obradi Borivoja Popovčaka, a u izdanju Knjigre i Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Umjetnik živi i radi u Zagrebu i Rijeci.

Kontakt:

F. Hermana 17 L, 10020 Zagreb // atelier: Biankinijeva 12 A, Zagreb

mob: 091 561 72 50 // e-mail: anton.vrlic@zg.t-com.hr

web: www.antonvrlic.com